

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoSr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203094
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617203094.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu S. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. Q. XXXX/XX, proti žalovanému K. s.r.o., so sídlom G., K. XX, F.: XX XXX XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 31.januára 2018, č.k. 6Csr/1/2017-74 takto

rozhodol:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žalobca **n e m á** **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, IČO: 45 744 971, spisová značka SRSAspA 06418/15 zo dňa 17.02.2017. Výrokom II. žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáha odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, IČO: 45 744 971, spisová značka SRSAspA 06418/15 zo dňa 17.02.2017, zamietol. Výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania a výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Partizánske súdny poplatok za žalobu vo výške 331,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ - dodávateľ uzavreli dňa 18.09.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol úver vo výške 350 eur, ktorý sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť zvýšený o sumu 322 eur, teda spolu v sume 672 eur do 22.09.2014. Zmluva má povahu zmluvného formulára a vyplýva z neho, že celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom majú byť tvorené súčtom úroku 39,15% a administratívneho poplatku 184,97 eur. RPMN mala byť podľa zmluvy 92%. Priemerná výška RPMN v čase uzavretia zmluvy bola 49,13%. Súčasťou zmluvy so aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 18.09.2013a vyplýva z nej, že bola uzavretá na samostatnej listine v rovnaký deň ako zmluva o úvere. Právne vec posúdil podľa § 45 ods.1, 3, § 46 ods. 1, 2, § 47 ods. 1, 2 § 73 ods. 3, 4, 5, 8 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba bola v časti podaná dôvodne a v časti je potrebné ju zamietnuť. Strany uzavreli dňa 18.09.2013 rozhodcovskú zmluvu, ktorá dávala právomoc rozhodnúť v ich prípadnom spore okrem všeobecného súdu aj Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. V súvislosti so zmenou právnych predpisov a účinnosťou zákona č. 335/2014 Z.z. sa zmenili podmienky pre rozhodcovské konanie v prípade, ak ide o uplatnenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Takéto spory môžu rozhodovať len určené rozhodcovské súdy. Medzi stranami nie je sporné, že pôvodne vybraný rozhodcovský súd

v rozhodcovskej zmluve takým súdom nie je a spor vzhľadom k jeho spotrebiteľskému charakteru rozhodovať nemohol. V takom prípade zákonodarca v ustanovení § 73 ods. 8 citovaného zákona stanovil postup, ktorý je potrebné dodržať. Stály rozhodcovský súd, ktorý spĺňa podmienky zákona a ktorý bude mať právomoc v spore rozhodnúť, má v prvom rade právo vybrať spotrebiteľ. Zároveň má právo písomne odmietnuť spotrebiteľské rozhodcovské konanie. Dodávateľ je povinný pred podaním žaloby spotrebiteľa písomne vyzvať, aby rozhodcovský súd označil alebo aby rozhodcovské konanie v 30 - dňovej lehote odmietol, a to s poučením, že inak rozhodcovský súd vyberie dodávateľ. Až po zachovaní uvedeného postupu a lehoty môže vybrať stály rozhodcovský súd dodávateľ tak, aby bola zachovaná jeho dostupnosť pre spotrebiteľa a má povinnosť výber oznámiť spotrebiteľovi písomne. Označenie stáleho rozhodcovského súdu alebo jeho výber má účinky založenia právomoci tohto súdu a odmietnutie rozhodcovského konania má účinky zániku rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1.1.2015. Žalobca bol preukázateľne konfrontovaný s rozhodcovským konaním prvýkrát až doručením výzvy na vyjadrenie k návrhu dňa 08.02.2016. Na túto výzvu reagoval písomným podaním doručeným rozhodcovskému súdu dňa 24.02.2016, v ktorom slovami „neuznávam právomoc Rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť“ bez pochybností odmietol právomoc rozhodcovského súdu. Súd teda dospel k záveru, že v zmysle § 73 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z.z. došlo k zánikom účinkov rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 18.09.2013. Na podklade neúčinnnej rozhodcovskej zmluvy nemal rozhodcovský súd právomoc v spore strán rozhodnúť. Z uvedeného dôvodu, aplikujúc ustanovenia § 45 ods. písm. b), písm. d) a písm. e) citovaného zákona (spotrebiteľ nebol riadne upovedomený o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a zároveň stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade so zákonom a je tu dôvod neplatnosti rozhodcovskej zmluvy) súd prvej inštancie rozhodcovský rozsudok zrušil. Vzhľadom k zisteniu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu na konanie sa súd ďalšími dôvodmi žalobcu, týkajúcimi sa meritórneho posúdenia zmluvy o úvere už nezaoberal. Súd prvej inštancie ďalej nezistil dôvod na vyhovieť žalobe v tej časti, v ktorej sa žalobca domáhal odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Žalobca výslovne uviedol, že v tejto časti trvá na meritórnom rozhodnutí, preto súd jeho žalobu v tejto časti vecne posúdil. Dospel pritom k záveru, že vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku nie je možné odložiť, pretože napadnutý rozhodcovský rozsudok vykonateľnosť doteraz nenadobudol. Podľa § 46 ods. 2 citovaného zákona doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Keďže bol rozhodcovský rozsudok zrušený, právoplatnosť (ani vykonateľnosť) nadobudnúť nemôže. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v jednej časti predmetu sporu (o zrušení rozhodcovského rozsudku) a neúspešný v druhej jeho časti (o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku). Preto ustálil, že procesný úspech a neúspech oboch procesných strán je vyrovnaný. Súd prvej inštancie teda o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal (§ 255 ods. 2 CSP). Ďalej rozhodol, že vzhľadom k tomu, že žalobca bol v spore oslobodený od súdnych poplatkov a v časti, v ktorej sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku bol úspešný, prešla poplatková povinnosť na žalovaného, a preto mu uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokom I., IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil tým, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Bol toho názoru, že už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Dal do pozornosti ustanovenie § 26 ZoSRK, podľa ktorého podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom. Znamená to teda prekážku litispendencie pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci. Doplnil, že možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 394/2011 Z.z.). Na záver uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň žalovaný poukázal na to, že žalobca svojím podpisom zo dňa 18.9.2013 vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred

uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Domáhal sa aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v platnom znení výrok I. a IV. napadnutého rozsudku zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalovaný žiadal úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Elektronickým podaním (formou e-žaloby), doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.02.2018, žalovaný zobral svoje odvolanie späť v celom rozsahu bez bližšieho odôvodnenia.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) posúdil účinky späťvzatia odvolania a dospel k záveru, že odvolacie konanie je treba zastaviť.

6. Podľa § 369 ods. 1 CSPokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

7. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

8. Späťvzatie odvolania je dispozitívnym úkonom odvolateľa, ktorým môže vziať svoje odvolanie späť. Na účinné späťvzatie odvolania sa vyžaduje len jeho späťvzatie v časovo ohraničenej dobe, t. j. kým súd o podanom odvolaní nerozhodol. Po späťvzatí odvolania odvolací súd rozhoduje už len o zastavení odvolacieho konania.

9. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade žalovaný vzal späť svoje odvolanie skôr, než o ňom rozhodol odvolací súd, v intenciách citovanej právnej úpravy, bolo odvolacie konanie zastavené.

10. Keďže z procesného hľadiska zastavenie odvolacieho konania zaviniť žalovaný, ktorý vzal odvolanie späť bez uvedenia dôvodu, prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto mu nárok na náhradu týchto trov nebol priznaný.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).